

KASZAP ISTVÁN ALAPÍTVÁNY

2018. május XXI. évf. 1. sz. A Kaszap István Alapítvány negyedéves ingyenes kiadványa

„Egész életemet engesztelésül felajánlom Jézus Szentséges Szívének a saját és a többi emberek rettenetes sok bűneiért!”

A tartalomból

- A múlt, a jelen és a jövő 1.old.
- **Az Alapítvány rendezvényeiről**
- Tábor 2. old.
- Lelki nap 3. old.
- Mikulás; Zarándoklat; Ételosztás 4. old.
- **Hit és erkölcs rovat**
- Ima; Kis beszámoló 5. old.
- **Kulturális rovat** 6-7. old.
- **Alapítványi hírek** 8. old.

A múlt, a jelen és a jövő ...

Bizonyára sokan tapasztaltuk azt, ha a „bőség zavarával” szembekerültünk, hogy nehéz elkezdni gondolataink lényegre törő összefoglalását.

Most mégis megkísérlem, amikor a Kaszap István Alapítvány történetét szeretném összefoglalni és méltatni azt a közösségi munkát, ami sok-sok jó szándékú ember összefogásából jött létre.

Kétségtelenül a szándék alapját képezi az a fordulat, ami 1990-ben bekövetkezett. Ki mertünk mondani olyan vágyakat és terveket, amelyeket álmodni sem lett volna szabad évtizedeken keresztül.

A Kaszap István tisztelet - különösen Endrődy László 1936-ban megjelent könyve nyomán - egyre jobban terjedt a Magyar Katolikus Egyházban, de a háború utáni években a kommunizmus térnyerésével párhuzamosan az 1935-ben elhunyt fiatal jezsuita szerzetes életszentsége nem kaphatott nagy nyilvánosságot.

Az 1989-es rendszerváltozás lehetővé tette Kaszap István boldoggá avatási ügyének szorgalmazását, mely az elhallgatás éveiben sem szűnt meg létezni az egyházon belül. A történelmi átalakulás következményeként merülhetett fel a helyi Kereszténydemokrata Néppárt tagjai sorában az ötlet és végül a megvalósítás, ami a Kaszap István Alapítvány létrehozását eredményezte.

Működésünk 28 éve alatt az Alapítvány kuratóriuma törekedett arra, hogy bevonja a kerület lakosságát a jótékony cselekedeteket gyakorlók sorába, keresztény szellemiségénél fogva főleg azokat, akik hitelesen fel tudták mutatni a jótettek, a segítség nyújtás legkülönbözőbb módozatait. Ez a helyi összefogás azért is vállhatott népszerűvé, mert legtöbb embertársunkban van igény a jó cselekedetek gyakorlására és az összefogásra minden nemes cél érdekében.

Ennek megtapasztalása tudatában bízunk és remélünk a Kaszap István Alapítvány jövője szempontjából is. Tudjuk, hogy egy megváltozott, rohanó világban élünk, de mindig vannak és lesznek emberek, akiknek fontos az, hogy felkarolják nehéz sorsú embertársaik problémáinak megoldását.

Úgy gondoljuk, hogy Alapítványunk előző és jelenlegi kurátorai gyakorolható mintát adtak erre, még akkor is, ha családos, munkába járó emberekről van szó.

Amikor névadó, szentként tisztelt Kaszap István sírjánál imádkozunk, imáinkba foglaljuk Alapítványunk jövőjét is. Reméljük, hogy meghallgatást nyer fohászkodásunk, és lesznek keresztény szellemiségű fiatalok, akik átveszik tőlünk ezt a szép hagyományt, örökséget és munkát.

Adja Isten, hogy így legyen!

Tompa Attiláné a Kaszap István Alapítvány elnöke

Az Alapítvány rendezvényeiről

(Mivel újságunk egy évvel ezelőtt jelent meg legutóbb, csak a legfontosabb események beszámolóira van lehetőségünk ebben a lapszámban időrendi sorrendben.)

Nyári tábor

Orfűi táborigények

Talán április vagy május lehetett, amikor az egyik hittan órán Attila bácsi előadta a nyári hittan táborozási lehetőséget. Nekem nagyon tetszett az ötlet, és külön örömmre volt, hogy az osztályból Ábel és Bálint is jelentkezett.

Az indulás előtti napon összeszedtük a holmikat, amiket vinni fogok a táborba. Majd másnap reggel elindultunk a Szent Kereszt térre a templom elé, ahol már gyülekeztek a többiek. Aztán busszal elutaztunk a Keleti pályaudvarra, ahol már várt ránk az Orfűre induló vonat. Kb. délután 17 órára érkeztünk meg a táborba. A táborhely nagyon tetszett, szép környezetben, takaros házikóban lettünk elszállásolva. Miután kipakoltunk, megettük a milánói makarónit vacsorára. Kora éjszaka énekléssel zártuk a napot, és az összes többi nap így ért véget.

Előző este csoportokra lettünk bontva. Nekem Zsófi néni volt a csoportvezetőm. Mi egy nagyon jó kis csapatot alkottunk a csoporttársaimmal. Kedden a faluba elrejtettek különböző színű szalagokat. Mi sikeresen megtaláltuk az összes elrejtett szalagot. Aztán a faluban a Kemencés udvarban ebédeltünk. Elmentünk még az orfűi szabad strandra, ott egy jót fürödtünk a tóban, sajnos a tó felében csak térig ért a víz, ennek ellenére jó mulatság volt.

Szerdán kirándultunk a Mecsekben, felmentünk a Jakab hegyre, nagyon hosszan gyalogoltunk, de visszafelé mégis rövidebbnek tűnt. A hegy tetején megnéztük a Pálos kolostor romjait. A túra útvonal nagyon meredek volt és többen is elesetek az úton, de nagyobb baj nem történt. Fárasztó, de kellemes nap volt.

Csütörtökön bementünk Pécsre, ahol megtekintettük a Dzsámit, az Érseki kincstárat, a Dóm Kőtárát, és a Pécsi Székesegyházat. Nekem ezek közül a Dzsámi tetszett a legjobban, és különösen az aljában lévő sírkamrák. Nagyon különösnek és izgalmasnak találtam. A Dzsámi földszinti falait pedig gyönyörű festmények díszítették. A legnagyobb festmény Jézust ábrázolta piros köpenyben és Máriát kék köpenyben. Jézus oldalán a férfiak, Mária oldalán a nők kerültek megjele-

nítésre. Ez tetszett a legjobban nekem.

Pénteken egész nap buliztunk az Aquaparkban, és többnyire az összes pénzünket el is költöttük. Kedvenc csúszdám a 9 m magasról induló, piros fedett csúszda volt. A life - guard - oknak sok munkát sikerült adnia a csapatnak. Jó lenne ide máskor is visszajönni! De ezzel még nem ért véget az izgalom, mert éjjel pedig túrázni voltunk a faluban zseblámpával.

Szombaton Attila bácsi paprikás krumpliját fogyasztottuk vacsorára, ami nagyon ízlett. Este minden csapat előadta a maga műsorát, amivel a búcsúestre készültünk.

Vasárnap délelőtt indultunk haza és kora este értünk a Keletibe.

Nagyon jól éreztem magam, tetszettek a programok és a környék, remélem jövőre is részt tudok majd venni az egyházközségi táborban!

Remsei Balázs

Podmaniczky János Evangélikus Általános Iskola

Lelki nap

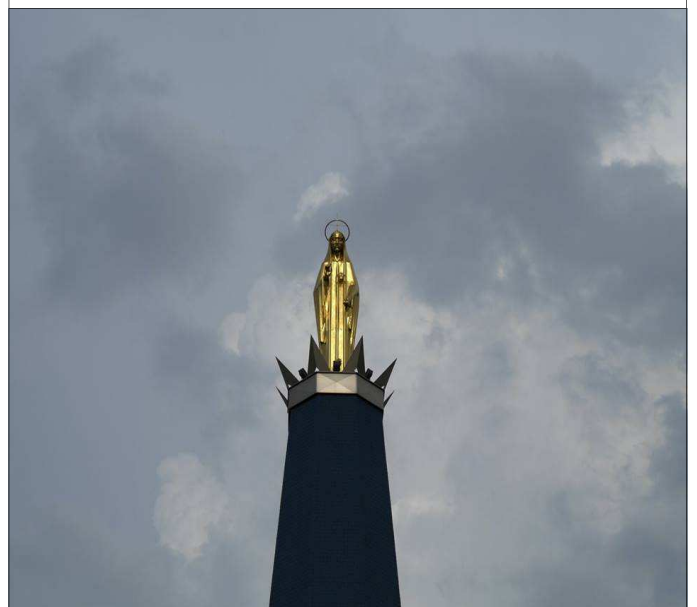

A Magyar Katolikus Püspöki Konferencia 2017. október 13-án, pénteken országos zarándoklatot hirdetett a Fatimai Szűzanya tiszteletére épült soroksári Szent István király-plébániatemplomhoz. A templom előtti téren 11 órakor kezdődő szentmise főcelebránsa Erdő Péter bíboros, prímás volt.

Lelki napunkat ezen alkalomból a katolikus közösségek ünnepi szentmiséjén a Fatimai Szűzanya megjelenésének 100. évfordulóján tartottuk Soroksáron, ahova a nagy érdeklődésre való tekintettel két külön busszal érkezünk.

A Mária tisztelet felemelő példája volt számunkra a szabadtéri szentmisén részvevő hatalmas tömeg látványa, a mise ünneplőessége, a szeretet kiáradása.

Mikulás ünnepség

A Kaszap István Alapítvány rendezésében és finanszírozásában került sor ismét a Vigyázó Sándor Művelődési Házban az évente megrendezésre kerülő Mikulás ünnepségre, melyre ezúttal is a kerület nagycsaládos, ill. rászoruló gyermekei és szüleik voltak hivatalosak.

Ezúttal is megtelt a színházterem, ahol gyermekek adtak műsort gyermekeknek, és amely évről-évre egyre színvonalasabb, új szintet visz az ünnepségbe.

Székesfehérvári zarándoklat

2017. dec. 17-én, Kaszap István halálának évfordulóján Ismét elzarándokoltunk Székesfehérvárra a Prohászka Ottokár templomban tartott szentmisére. amin Spányi Antal megyés püspök szentmisén emlékezett meg Tiszteletre méltó Kaszap Istvánról.

A szentmisét követően megkoszorúztuk Kaszap István sírját, és imádkoztunk boldoggá avatásáért.

Ételosztás

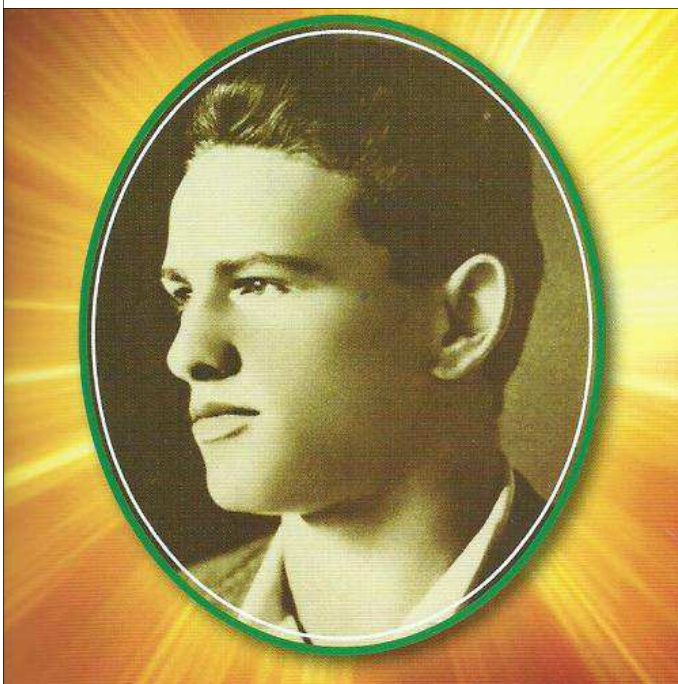
2018. február 23-án a Kaszap István Alapítvány több, mint kétszáz fő részére tartott ételosztási akciót a Városháza előtt.

Dr. Gaál József kurátortársunk és barátja Nemeskövi Dénes háromszoros olimpiai és többszörös világbajnok mesterszakács segítségével készült el az étel, mely a „Ferenc testvér leve” nevet kapta, néhai elnökünk Gál Ferenc emlékére.

A tartalmas étel füstölt húsból, sertés fejből és lapockából készült burgonyával és tarhonyával gazdagítva. Ezt az ételt már sok híres embernek megfőzte Nemeskövi Dénes, és úgy gondolta, hogy nemcsak ők, hanem a szegény, sokszor önhitványokon kívül nehéz sorsa jutott embereket is megilleti ez az étel.

Hit és erkölcs rovat

Ima Kaszap István boldoggá avatásáért

Jóságos Jézus, aki azt mondtad, „ha valaki utánam akar jönni, vegye fel keresztjét, és kövessen engem”, tekints hű szolgádra, Kaszap Istvánra, és az Ő közbenjárására add meg nekünk a kegyelmet, amit kérünk Tőled, feltéve, hogy az javunkra válik. Mindenképpen add meg azonban a kegyelmet, hogy az Ő példájára mi is mindig hűségesen szolgáljuk a Szeretet Székhelyét, Szentséges Szívedet. Amen.

Az anyagiakról

Az elmúlt, és az idei esztendőben anyagi lehetőségeink szerint igyekeztünk segíteni a XVII. kerületben élő rászorulókat.

17 tábort támogattunk 2017-ben, amely 510 gyermek nyári táborköltségeihez járult hozzá 1,4 millió forint értékben.

Székesfehérvári zárándokutunk buszköltsége 150 e Ft volt.

Mikulás ünnepségünk költsége, melyen 300 gyermek vett részt a Vigyázó Sándor Művelődési házban 380 e Ft volt.

Az ételosztási akciónk költsége, ahol több, mint 200 fő részére készítettünk meleg ételt 65 e Ft volt.

2017-ben 15 bajba jutott családnak nyújtottunk segílyt 530 e Ft értékben.

Kulturális rovat

VÁCI MIHÁLY:

HAZA, HOZZÁD, HÉT HÍDON ÁT

Haza, Hozzád, hét hídon át!

Sietni síró síneken!

Utánad, ezer út után!

Feretegyek, fordulatok

forgatagából csak Feléd!

Tévelygésekből Rádtalálni;

roskadásban Téged remélni;

törtetésekből törekedni,

törötten is törödni Véled!

Kötöttségekből szabadulva

ragaszkodni megköötötten!

Terméketlen gondok után

termő gondodról gondoskodni!

Hitegetések hálójából

kivetődni a hit partjára!

Küzdelmek gólyalábairól

leszállni és mellette járni;

keserű szájjal kedveskedni;

ökleimet kinyitni ölben,

bujkálás után Hozzád bújni;

és örök-éber életünkben

életre ébredni, éledni!

Roskadásban Téged remélni!

Tévelygésekből Rádtalálni!

Forgatagok, fordulatok

fergetegéből csak Feléd!

Utánad ezer út után!

Sietni síró síneken

haza, Hozzád, hét hídon át!

SUENENS, LEO JOZEF:**Új Pünkösöd? /Előszó/**

Divatba jött a pesszimizmus és a defetizmus. Még a keresztények is sötétben látnak. Pedig ez a kereszténység tagadása. Csak az hiteles keresztény, aki a remény embere. Szent Péter megfogalmazása még tovább megy: Krisztus tanítványának minden pillanatban készen kell állnia arra, hogy okát adja, mi élte benne a reményt (1Pét 3, 15). A remény lényünk egyik alkotórésze. Manapság azonban rossz hírben áll; egyesek azzal gyanúsítják, hogy csak nyugtatóul, kibúvóul szolgál, s eltereli a figyelmet az embereket fenyegető égető problémákról. A kereszténység remény. Ennek ellenére vissza kell adnunk a keresztény remény becsületét, és vissza kell állítanunk méltó helyére. Miért? Elsősorban azért, mert a remény – ma éppúgy, mint tegnap – teológiai erény. Azaz olyan erény, amelynek forrása és támasza maga Isten és csakis Ő. A remény kijátssza statisztikáinkat, valószínűség számításainkat, kilátásainkat. „A ti gondolataitok nem az én gondolataim, és az én utaim nem a ti utaitok, mondja az Úr” (Iz 55,8). A remény Istent szolgálja, „a lehetetlen Urát”, aki „görbe vonalakkal is egyenesen ír”. Meglepő kerülökkel Isten mindent úgy irányít, hogy az őt szeretőknak javára váljék (Róm 8,28): a remény a kiszámíthatatlan Isten gyermeke, Istené, aki legyőzi és eszköznek használja az akadályokat. Azoknak, akik pillanatnyilag tanácstalanul állnak, mert a mai nagy változásokban nem ismerik föl gyerekkoruk vagy talán egyszerűen a tegnapi előtt Egyházát, ez a könyv meg szeretné mutatni, hogy a Szentlélek igenis működik Egyházában, erőteljesen dolgozik azon, hogy új, fiatalos lendületet öntsön bele, és hogy továbbra is Ő marad élő reményünk. Nagy reményekkel vártuk a meghirdetett Zsinatot. Megnyitásának előestéjén XXIII. János pápa arra kért bennünket, olvassuk el az Apostolok Cselekedeteit, és éljük bele magunkat abba az időbe, amikor az utolsó vacsora termében egybegyűlt tanítványok a Szentlélek befogadására készültek, s „kitartóan imádkoztak egy szívvel, egy lélekkel Máriával, Jézus Krisztus édesanyjával együtt” (Csel 1,14). A pápa arra kérte az Urat, hogy mintegy új Pünkösdként ismétlje meg csodáit a mi korunkban. A Zsinat érkezett. Felbecsülhetetlen kegyelem ideje volt. Új látóhatárt nyitott meg, és megadta az Egyház megújulásának irányvonalait. A jövőre hagyta azonban azt a feladatot, hogy levonja az alapelveiből folyó összes következtetést. A zsinati atyák tudatában voltak, hogy a rájuk váró munka meghaladja az emberi teljesítőképességet. Nyíltan megmondták: „A Szentlélek újítja meg, tanítja és vezeti az Egyházat adományával, s az Evangélium erejével megfiatalítja” (Lumen gentium 4). Mérlegelnünk kell ezeket a szavakat. Az embereken, az emberi korlátokon túl a Szentlélekre kell szegeznünk tekintetünket. A jövő történetírója azt mondja majd: a Zsinat kinyitotta az utolsó vacsora termékének néhány ablakát, és besurrant a tavasz első szellője. S minden bizonnyal így folytatja: a viha-

ros pünkösdi szél azonban még nem töltötte be a házat, ahol a tanítványok tartózkodtak. Ne lepődjünk meg azon, hogy VI. Pál pápa megismételte XXIII. János pápa imáját, s arra kérte az Urat, adja meg nekünk az „új Pünkösöt”. Beszédeiben kitartóan, újra meg újra hívogatta ezt, s azt mondta: a mai Egyháznak elsősorban erre a pünkösdi csodára van szüksége, arra a szélre, arra a tűzre, arra a hatalmas lelki erőre, ami nem más, mint a Szentlélek. Akármilyen jelentősek is a zsinatok, az Egyház hosszú történetében csak szakaszokat jeleznek. Nem egyforma mélyen hatnak életére. A Szentléleknek más útja-módja is van a megújításra. Előfordul, hogy az idők folyamán hirtelen, minden előjel nélkül, a kegyelem özönével áraszt el néhány olyan szent működésén keresztül, akik koruk uralkodó alakjai: Ferenc, Domonkos, Sienai Katalin, Ignác, Avilai Teréz – a Szentlélek jelenlétének kirobbanó tanújelei olyan korokban, amikor az Egyház különösen sok nehézséggel küszködött. Hitünk azt tanítja, hogy a szenvedés az élet csírája. Természetes tehát, hogy az Egyház mai szenvedése ezerszeresen reményt kelt bennünk. Semmi sem duzzad úgy a jövőtől, mint Nagypéntek. Pascal nem félt leírni: „Akkor szép az Egyház sorsa, amikor csak Isten a támasza” (Gondolatok 14). Caffarel atya így fogalmazza meg ugyanezt a gondolatot: „A nagy szorultság ideje Isten órája. Amikor más remény már nincs, az a remény órája ... Amíg valamit érveinkkel tudunk igazolni, addig érveinkre számítunk.” „Ne az érvekre bízunk magunkat – int az író –, hanem az ígéretre, Isten ígéretére ... Valljuk be, hogy el vagyunk veszve, így ajánljuk föl magunkat és dicsérjük az Urat, aki megment.” A jelen arra szólít bennünket, törjünk ki a remény „érveiből”, könnyű optimizmusunkból, túlságosan emberi terveinkből, s reményszomjúságunkat annak tiszta forrásával, Isten Igéjével oltsuk. Minden jel arra mutat, hogy az Egyház történetének egyik jelentős fordulópontján állunk, amikor a Lélek új mélységekben valósítja meg a halál és a feltámadás misztériumát. Ez az az idő, amikor mély, belső csönddel kell figyelni arra, „mit mond a Lélek az egyházaknak” (Csel 2,29). Úgy tűnik, hogy a struktúrák állandóan szükséges reformjára ösztökél, ugyanakkor pedig a minden szinten lezajló intézményes revízió túl – és éppen annak érdekében – ritka gazdag lelki megújodást vált ki világszerte. Ezek a lapok e lelki megújodás néhány jelét idézik föl, és próbálják fölfedezni a jövő körvonalait. Teljesen egyetértek Athenagorász pátriárka nemrég elhangzott szavaival: A világ mai helyzete a születéshez hasonló. S minden születésnél ott áll a remény. Amikor a mai helyzetet szemléljük, tele vagyunk véghetetlen keresztény reménnyel és azzal a mély meggyőződéssel, hogy felelősek vagyunk a születendő új világért. Ebben rejlik az Egyház mai feladata: egygyé forrva nyújtsa a keresztény tájékozódás lehetőségét a születendő új világnak. Dan Herr, egy amerikai folyóirat kiadója, egyszer azt kérdezte tőlem egészen váratlanul malines-i látogatása alkalmával: „Miért a remény embere ön ebben a mai zűrzavaros időben?” Válaszom így hangzott: „Mert hiszek a Szentlélekben.” Ekkor arra kért, hogy levélben fejtssem ki részletesebben a válaszom. Meg is tettem. A kiadó úgy vélte, hogy ez a szöveg másoknak is javára válhat, ezért leközölte folyóirata címlapján. Hadd idézem ezeket a sorokat, amelyek dióhéjban összegezik könyvem mondanivalóját. Miért a re-

mény embere Ön? Mert hiszem: Isten új arcot ölt minden reggel, és most teremti a világot, nem valahol az elfelejtett múlt ködében. Ez készlet minden percben készen állni a nagy találkozásra. Mert a váratlan a Gondviselés szabálya. Ez a kiszámíthatatlan Isten ment meg minket, és szabadít meg minden determinizmustól kijátszva a szociológusok borúlátó jóslatait. Ez a kiszámíthatatlan Isten szereti gyermekeit, az embereket. Ez reményem forrása. A remény embere vagyok: nem emberi érvek, nem természetes optimizmus táplálja bennem a reményt, hanem egyszerűen hiszem, hogy a Szentlélek működik az Egyházban és a világban, akár tudunk róla, akár nem. A remény embere vagyok, mert hiszem: a Szentlélek mindörökké a Teremtő Szellem, aki minden reggel új szabadságot, örömet és bizalmat hoz azoknak, akik befogadják. A remény embere vagyok, mert tudom: az Egyház története hosszú, s tele a Szentlélek csodáival. Gondolatok a profétákra és a szentekre, akik döntő órákban a kegyelem csodálatos eszközei voltak, s fénycsóvát vetítettek elénk az útra. Hiszek a Szentlélek meglepetéseiben. XXIII. János pápa is egy volt közülük. A Zsinat is. Nem számítottunk se az egyikre, se a másikra. Miért merülne ki éppen most Isten képzelőereje és szeretete? Remélni kötelesség és nem fényűzés. A remény nem álmodozás, ellenkezőleg: eszköz, hogy álmunkat valóra váltsuk. Boldogok, akik álmodni mernek, s álmukért kemény pénzzel fizetnek, hogy testet öltson az emberek életében.

1974 Pünkösdjén

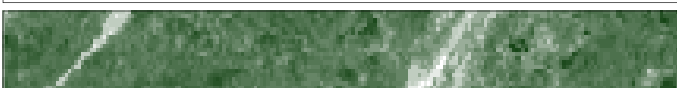

KASZAP ISTVÁN (1916-1935)

Pajkos gyermekkor után mély és bámulatos akaratérő jellemezte a ciszterci diákot. Kemény kitartással közepesből színjeles tanulóvá küzdötte fel magát. Kitűnő tornász, 17 évesen a Dunántúl ifjúsági bajnoka. Buzgó cserkész, hűséges kongreganista. Szerzetesi életét a Manrézában hősiesség odaadással kezdte. Sokat elmélkedett Jézus szenvedéseiről, és a bűnösökért *engesztelő áldozatul ajánlotta fel magát Jézus Szent Szívének*. Fiatalon, életének huszadik évében rejtélyes betegség támadta meg, amellyel szemben az orvosok tehetetlenek voltak. Egész testét gennyes sebek, fekélyek lepték el. Halálos ágyán, (felmetszett gégevel) az örök élet kapujába felírta búcsúszavait: „*Ne sírjatok, mennyei születésnap ez*”. Azóta is mind többen kérik bizalommal égi pártfogását és igen sok feltűnő imameghallgatás történik. Boldoggá avatása folyamatban van.

telő áldozatul ajánlotta fel magát Jézus Szent Szívének. Fiatalon, életének huszadik évében rejtélyes betegség támadta meg, amellyel szemben az orvosok tehetetlenek voltak. Egész testét gennyes sebek, fekélyek lepték el. Halálos ágyán, (felmetszett gégevel) az örök élet kapujába felírta búcsúszavait: „*Ne sírjatok, mennyei születésnap ez*”. Azóta is mind többen kérik bizalommal égi pártfogását és igen sok feltűnő imameghallgatás történik. Boldoggá avatása folyamatban van.

Alapítványi hírek

Ima

a Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszusért

Mennyei Atyánk, minden élet forrása!
Küldd el Szentlelkedet,
hogy az önmagát értünk feláldozó
és az Oltáriszentségben velünk levő Krisztust
felismerjük és egyre jobban szeressük!
Ő Urunk és Mesterünk, barátunk és táplálékunk,
orvosunk és békességünk.
Adj bátorságot, hogy az ő erejét és örömét
elvigyük minden emberhez!
Add, hogy a készület ideje
és az Eucharisztikus Kongresszus ünneplése
egész hívő közösségünk, fővárosunk, népünk,
Európa és a világ lelki megújulására szolgáljon!
Ámen.

Köszönet

Köszönetet mondunk mindazoknak, akik adójuk 1%-át Alapítványunknak utalták. Annak minden forintját a kerületünkben élő rászorulóknak megsegítésére fordítjuk.

**Minden
kedves
olvasónknak
Áldott
Pünkösdi
Ünnepet
kívánunk!**

Kérjük, hogy akiknek módjukban áll a jövőben is segítsék rajtunk keresztül a kerület rászoruló családait és gyermekeit anyagi támogatásukkal, illetve adójuk 1%-val!

Ehhez szükséges legfontosabb adataink:

Számlaszám: OTP 11717009-20018281

Adószám: 19652502 - 1 - 42

Nevünk: Kaszap István Alapítvány

Kaszap István Alapítvány Hírlevelének kiadója:
Kaszap István Alapítvány kuratóriuma
Megjelenik negyedévente
Honlap: www.kaszapalapitvany.hu